

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Præmia & pœn[a]e jeiuniu[m] quadragesimale obseruantiu[m], aut
violantiu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Dan. I. 12. illius, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: usq; ad montem Dei Horeb. Nec volebat Daniel, cum tribus pueris, nisi legumina ad vescendum, & aquam ad bibendum, & tamen apparuerunt vultus eorum meliores, & corpulentiores, pra omnibus pueris, qui vescabantur cibo regio. Ergo amici Dei, & pauperes, quorum est regnum Dei, non solum exquisita non curant, sed etiam refugiunt, quidquid est delicatum. Quin saepe neque micis saturantur, quae cadunt de mensa dominorum, & tamen sani sunt, atque robusti: morbis innumeris carent, quibus, qui in domibus regum sunt, scatent. Nempe diuina bonitas alit illos, & ipsa abstinentia est illis pro medicina.

I V. Ad eundem modum, qui Ecclesiae praecipto, per 40. dies, graui abstinentia obediunt, & sanescunt saepe, & insuper hostem domesticum carnem spiritui rebellantem domant; Acheronticas laruas vincunt; peccata abstergunt; in spem veniunt, quae clamat: *Beati qui esuriunt & sitiunt, quoniam in caelo, cum Lazaro, saturabuntur.* O quanta tunc erit rerum metamorphosis! Tunc bona recipient, qui nunc malis affliguntur; &, qui nunc ducunt in bonis dies suos, in puncto ad infernum, cum Epulone proiecti, frustra vnus guttae petent refrigerationem. Tunc accumbent in nuptijs agni, qui nunc ante fores magnatum, inter canes, iacent; & qui nunc in purpura & eburneis sellis accumbunt, tunc, ante tristem

Matth. 5. 6. Cerberum, prosternentur: *subius sternetur tinea, & vermis erit operimentum eorum.* Tunc ipse Dominus transiens ministrabit illis, qui iam, neque inter mancipia consistere permittuntur; & qui iam primos accubitus ambiunt, in ordinem redigentur, infimique erunt, quando iubebuntur descendere, vt nouissimum locum in Tartaro occupent. Tunc *torrente voluptatis potabuntur*, qui nunc *panem suum cum steru misceni*: & qui nunc semper Hilaria celebrant, ac Bacchanalia viuunt, tunc demum sentient, *extrema gaudia* luctu occupari. Quis igitur non vellet, aliquid hic pati? famere? Ecclesiae parere? ieiunio vacare, & Deo valetudinis suae curam

IIa. 14. 11. permittere? cum illi, qui medicos quiritando corrumpunt, aut quibus corporum magis, quam animarum, curiosi medici pestiferè adulantur; aut qui iam debilitatem, iam occupationem, iam hunc iam illum morbum, pro libitu, fingunt, & praetexunt, vt carnibus se farcire, & comessando tempus atque conscientiam fallere possint; satietatem suam nimis longa & acerba in Acherunte

runte inedia sint commutaturi. Itaque *iudicium patris audite filij* Eccli. 3. 2.
(Ecclesiæ) & sic facite, ut salui sitis. Si parum est vobis, paruo contenti estote: si multum, obedite Ecclesiæ ieiunia præscribenti.

At seuerum est præceptum; grauis inedia; longa dies; impatiens venter, ingens consuetudo comedendi? Negantur calida. Nec panis satis conceditur. Additur pomum nanum, aut pannucium; libi buccæ; villum. Libare hoc est, non cœnare. Hæ voces sunt gulonum, & manduconum, & non tam corporis fomenta, quàm libidinis nutrimenta quærentium; atq; eorum, qui inediæ fræno imprimis indigerent. Nimirum, ut cæci, vident; & loquuntur, ut muti, hoc est, nihil, aut, quod ipsi non intelligunt, veri Polypi, qui, *vbi quidquid tetigerint tenent*; seu esculentum sit illud, seu poculentum. Heu quàm multum distant nostrorum sæculorum ieiunia, ab illa sanctissima antiquitate! Paulus & Antonius, & ipse magnus Elias dapsiliter sibi viuere videbantur, cum laticem libarent; cum, longo die, dimidium panem manducarent. Dei præcursor Ioannes, in vtero sanctificatus, locustas comedeat, & mel siluestre. Paximacijs contenti erant, qui sanctissimè, in claustris, vitam viuentes, vix habebant, quod tam seuera pœnitentia eluerent. Nunc scelestissimo cuique pane & aqua contentum esse, durissimum & intolerabile videtur. Quid ergo mirum, si sunt homines, qui de Dei Prouidentia queruntur; nulla enim illis est, nisi pinguissimæ culinæ prouidentia. Neglexisse se arbitrantur, si non quotidie *Pauus nequitie nidum in cacabo facit*. Oeconomum agit Deus, non dulciarium: prandia mittit, non promittit conuiuia: pasci vult suos, non distendi: sustentari cibus, non opprimi. Quamobrem etiam alijs, quos, non sine miraculo, nutriuit, necessaria dedit, non curiosa; coliphia, non crustula submitit, aut melimela. Et quando nos docuit orare, dixit: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*, seu, ut alia lectio Matth. 6. 11. habet, *super substantialem*, τὸν ἄμβροτον enim, quod alij, *quotidianum*, S. Hieronymus *super substantialem* vertit; quasi tantum de Eucharistia & pane Angelorum solliciti esse debeamus; aut certè de diario & hodierno, non de crastino pane. Et quanquam, panis nomine, in diuinis, etiam alij hominum cibi intelligantur, non voluit tamen Christus à nobis peti ficedulas, aut alaudas, aut turdos, aut perdices & coturnices: multò minùs linguas psittacorum, Itaque pane prouisum est, quibus è cœlo sua missa est anno-